

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 5, 6, 7, 8
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 9, 10, 11
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 12, 13, Christmas Lesson
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 12, 13, Christmas Lesson
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ປື້ມປົວທັງຮ່າງກາຍແລະຈິດວິນຍານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 5:12-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 4:38-44; 5:12-6:11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການປື້ມປົວດ້ວຍການແຕະຕ້ອງ ແມ່ນການປື້ມປົວທາງຮ່າງກາຍແລະທາງຈິດວິນຍານຂອງຄົນທີ່ເປັນພຍາດຂີ້ຫູດ ແລະຄົນເປັຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຢຊູປື້ມປົວພວກເຮົາດ້ວຍວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນທີ່ພຣະເຢຊູປື້ມປົວຄົນພຍາດຂີ້ຫູດ ແລະ ຄົນເປັນເປັຍ ແລະກຳລັງຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງປື້ມປົວພວກເຮົາຢ່າງໃດ.

ແຜນການສົດສອນສຳລັບຄູ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ(ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າ ຈຸດປະສົງທີ່ທ່ານລູກາຂຽນຂຶ້ນນີ້ ມີເປົ້າໝາຍຢາກຈະບອກຄວາມຈິງວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ໃດ. ແລະຢາກຈະສຳແດງວ່າພວກເຮົາຈະຕິດຕາມພຣະອົງ. ລູກາໃຊ້ຫລາຍເຮືອງປະກອບເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈແລະຈະໄດ້ຕິດຕາມ. ຖາມຄວາມສັມກໃຈ ໃຫ້ແບ່ງປັນພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜສຳລັບເຂົາ. ແບ່ງປັນຕາມສັມກໃຈ.
2. ແນະນຳເຖິງບົດຮຽນທີ່ຈະຮຽນ, ລູກາແນະນຳວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳຄົນແລະເຮັດວຽກນຳຄົນ.ຖ້າພວກເຮົາເປັນມະນຸດຈິງໆ ເຮົາຕ້ອງມີການພົວພັນກັບຄົນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ກ່ອນເລີ່ມບົດຮຽນໃຫ້ຄູຂຽນຊື່ຂອງທ່ານໝໍລົງໃສ່ກະດານແລ້ວ ຖາມວ່າ ມີທ່ານໝໍຄົນໃດບໍ່ທີ່ເຮັດວຽກກັບຄົນຂີ້ຫູດ.
 - ອະທິບາຍເຮືອງການເປັນຂີ້ຫູດ
 - ການເປັນຂີ້ຫູດມີຜົນສະທ້ອນຫຍັງແດ່ ທາງຄອບຄົວ, ທາງສັງຄົມ, ທາງສາສນາ.....

- ອາການຂອງຄົນເປັນຂີ້ທູດ

4. ການເປັນຂີ້ທູດນີ້ ເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຜຮຸກຮ້າຍຢາກຈັບ ແຕ່ເຮົາຕ້ອງອະທິບາຍ ເພາະວ່າພຣະເຢຊູ ປົນປົວນີ້ແມ່ນປົວດ້ວຍການແຕະຕ້ອງ. ແລ້ວພຣະອົງກໍສັ່ງວ່າໃຫ້ໄປຫາປະໂຮທິດ. ພວກເຮົາຕ້ອງອ່ານ ລະບຽບພວກເລວີ 14:2-32
5. ອ່ານລູກາ 5:17-26 ພວກຟາຣີຊາຍ ເປັນພວກທີ່ນັບຖືສາສນາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ເປັນຫຍັງຄົນຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ເວລາພວກເຂົາເຫັນພຣະອົງປົນປົວຄົນແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງສັລເສີນພຣະເຈົ້າ? ສິນທະນາ. ແຕ່ວ່າພວກຟາຣີຊາຍແມ່ນໄດ້ໂອກາດທີ່ຈະຫາຂໍ້ກ່າວຫາ.
6. ຖາມ: ເວລາພຣະເຢຊູປົວຄົນຂີ້ທູດແລ້ວ ເພິ່ນບອກວ່າ ຢ່າບອກຜູ້ໃດ ແຕ່ເວລາປົວຄົນຫລ່ອຍຂໍ້ພັດປົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝູງຊິນ ເປັນຫຍັງ? ໃຫ້ໂອກາດອະທິບາຍ.
7. ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູສອນ ແລະໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູສະແດງການອັສຈັນໃຫ້ເຫັນ ຄົງຈະຫລາຍເທື່ອແລ້ວ. ແຕ່ເວລາ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນເພິ່ນປົວຄົນຫລ່ອຍແລ້ວ ພວກເຂົາເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈິ່ມແລະຫາຂໍ້ກ່າວຫາໃສ່ເພິ່ນ? ເຫດຜົນທີ່ພວກຟາຣີຊາຍຊອກຫາຂໍ້ກ່າວຫາມີຫຍັງແດ່?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ໃນໂບດຂອງພວກທ່ານມີຄົນສາມາດປົນປົວຄົນແດ່ບໍ່? ລອງແບ່ງປັນເບິ່ງດູ ວ່າເພິ່ນເຮັດຢ່າງໃດ? ໃນທີ່ນີ້ ເມື່ອພຣະເຢຊູປົນປົວແລ້ວ ຝູງຊິນທັງຫລາຍກໍພາກັນສັລເສີນພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກັບຕາຂອງເຂົາເອງ.
9. ທ່ານໄດ້ເຫັນຫຍັງແດ່ໃນບົດຮຽນຂອງວັນນີ້ ທ່ານພໍຈະອະທິບາຍໃຫ້ພວກຟາຣີຊາຍເຂົ້າໃຈໄດ້ບໍ່? ຢ່າລືມວ່າພຣະເຢຊູເຮັດຢ່າງໃດກໍຕາມພຣະອົງ ຊົງກະທຳດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສານ.
10. ອະທິຖານອ້ອນວອນຂໍການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລານະມັສການ ຂໍໃຫ້ການປົນປົວພະຍາດໂຮຄາຍັງຄົງຢູ່ກັບພວກເຮົາຕອດໄປ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວແລະຄົນທີ່ຂາດຄວາມຫວັງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 7:1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 7:1-17

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູມັກຊ່ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແລະມີການຖ່ອມຕົວແລະປົວຄົນທີ່ຂາດຄວາມຫວັງ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະສຳແດງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງຢ່າງໃດ-ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນສະພາບຂາດຄວາມຫວັງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນຂະນະທີ່ຂາດຄວາມຫວັງໃນຊີວິດຢູ່ນີ້-ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຢູ່ບໍ່.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຶ້ນຕົ້ນດ້ວຍການວາງຄຳຖາມວ່າ: ທ່ານເຄີຍປະສົບການຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍທີ່ສຸດບໍ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ຂໍເຊີນຜູ້ທີ່ສັມກໃຈແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ສຶກນັ້ນ ວ່າເປັນຢ່າງໃດແດ່? ແລ້ວລາວຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາຢ່າງໃດ? ເຮືອງທີ່ຈະກ່າວໃນວັນນີ້ ແມ່ນເຮືອງຂອງສອງຄົນທີ່ຂາດຄວາມຫວັງ. ແຕ່ວ່າຕ້ອງຕໍ່ສູ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. ຄວາມເຊື່ອນີ້ກໍເປັນຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ຂໍໃຫ້ຄົນທີ່ສັມກໃຈຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 7:1-5. ຂໍໃຫ້ໃຊ້ເຈ້ຍບົດຮຽນປະກອບດ້ວຍ. ຄຣູຖາມ:
 - ກ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເອີ້ນວ່ານາຍຮ້ອຍ?
 - ຂ. ເປັນຫຍັງຄົນຍິວຈຶ່ງພໍໃຈແລະຮັກລາວ?
 - ຄ. ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈຶ່ງເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຈະປົວຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້?
 - ງ. ເປັນຫຍັງເຖົ້າແກ່ຄົນຍິວຈຶ່ງພໍໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເພິ່ນ?

ອະທິບາຍເຖິງຄວາມພໍໃຈທີ່ນາຍຮ້ອຍຄົນນີ້ ຮັກຄົນໃຊ້ຂອງລາວ. ທັງຄົນໃຊ້ ແລະນາຍຮ້ອຍພໍໃຈທີ່ຈະອອກໄປຫາພຣະເຢຊູ.

ອະທິບາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອຄວາມສັມພັນຢ່າງໃດ ໃນຣະວ່າງນາຍຮ້ອຍແລະເຖົ້າແກ່. ການປິ່ນປົວຂອງພຣະເຢຊູເປັນຢ່າງໃດ?

ຂຽນລົງໃນກະດານ ແລະຖ້າແຕ່ມຮູບໄດ້ຍິ່ງເປັນການດີຫລາຍ.

- ອ່ານລູກາ 7:6-10 ຖາມ: ດ້ວຍເຫດຜົນອັນໃດ ທີ່ນາຍຮ້ອຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເພິ່ນບໍ່ສົມຄວນຈະມາເຮືອນຂອງເຮົາ? ເປັນຫຍັງຄຣິສຕຽນຈຶ່ງບໍ່ຢາກຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຢຊູທໍາການອັດສະຈັນ? ຂໍໃຫ້ເຫດຜົນ.

ຂຽນລົງໃນກະດານ. ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ, ເຮົາຍັງບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງໃຜເປັນຢ່າງນີ້ໃນອິສຣາເອນ. ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນປະກອບສ່ວນໃຫ້ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ. (ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່ານາຍຮ້ອຍນີ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ເປັນທະຫານຮັບໃຊ້ກຸງໂຣມ) ຖາມ: ລາວເຊື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໃດ? ເວລາມີບັນຫາເປັນຫຍັງຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຢາກໃຫ້ຄຣິສຕຽນອະທິຖານເພື່ອ?

- ອ່ານພຣະທັມລູກາ 7:11:17 ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງເພາະວ່າເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນທໍາ.

ໃນເຣື່ອງທີ່ຜ່ານມານີ້ ໃຫ້ຂຽນລົງໃສ່ກະດານ ພຣະເຢຊູເຮັດຫຍັງແດ່? ອອກມາຂຽນແຕ່ລະຄົນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ທໍາລາຍຂອບເຂດມ່ານປະເພນີຢ່າງໃດ? ທໍາລາຍລະດັບຊັ້ນຄົນຢ່າງໃດແດ່? ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຫຍັງແດ່?

ເວລາທໍານາຍຮ້ອຍເຮັດຢ່າງນີ້ ພຣະເຢຊູມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເພິ່ນຢ່າງໃດແດ່? ຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນເປັນແນວໃດ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

- ນໍາພາຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ຮ່ວມຄິດວ່າ ໃນເວລາພວກເຮົາມີສະພາບການ ໃນການຂາດຄວາມຫວັງ, ຫລືວ່າພວກເຮົາຫາກຢູ່ໃນສະພາບການຂາດທີ່ເພິ່ງພາອາສັຍ ພວກເຮົາຈະພາກັນເຮັດຢ່າງໃດ?
- ພວກເຮົາຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາຈະອ້ອນວອນຢ່າງໃດ?
- ຄຣູຈະນໍາພາຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພຣະເຢຊູອ້ອນວອນ ແລະນໍາພາເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງຮັກເຂົາ ແລະໝື່ອນກັບນາຍຮ້ອຍຄົນນີ້.
- ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 10:25-37

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 10:21-37

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຄຳອຸປະມາເຣື່ອງຊາວຊະມາເຮັດໃຫ້ໃຈດີ ເພື່ອທຳລາຍຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກ, ຂອບເຂດຂອງການແບ່ງຊັ້ນວັນນະ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງ ຂອງຂອບເຂດຂອງຄວາມຮັກແລະຂອບເຂດຂອງການຮັບໃຊ້

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຄິດເຖິງວ່າ ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັກແລະການຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນມີຜົນໃນການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

9. ເວົ້າເຣື່ອງສະພາບການຕໍ່ໄປ

ຄົນຂີ້ລັກໄດ້ທຸບຣິດສາມຄັນພ້ອມກັນ ແລະເຮືອນອີກນຶ່ງຫລັງ ໃນເຂດຄຸ້ມບ້ານຂອງທ່ານໃນເດືອນນີ້. ທ່ານກໍໄດ້ຕັ້ງກ້ອງສັນຍານປະຈຳເຮືອນຂອງທ່ານເອງ ແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ເຊີນເພື່ອນບ້ານມາເບິ່ງ ແລະກໍເຊີນເຈົ້າໜ້າທີ່ມາເບິ່ງດ້ວຍ. ການກະທຳຢ່າງນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?

- ເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານຈະຄິດຢ່າງໃດ?
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈະຄິດຢ່າງໃດ?

ຮ້ານອາຫານຮ້ານນຶ່ງ ກຳລັງມີແຜນຈະຊ່ວຍບັນເທົາຄວາມອິດທິວໃນເມືອງຂອງທ່ານ. ຜູ້ທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຈະໄດ້ມີຊື່ຕິດໄວ້ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນວ່າໄດ້ຊ່ວຍທ່ານໃດ. ການກະທຳຢ່າງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ? ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ໝູນໃຈໃຫ້ທ່ານຢາກຊ່ວຍ? ຂໍໃຫ້ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍຕາມທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

10. ອ່ານພຣະທັມ ລູກາ 10:25-29 ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳອຸປມາ. ແລ້ວຄຣູກໍຈະວາງຄຳຖາມ ວ່າ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງໃຊ້ຄຳອຸປມານັກທັມບັນດິດ? ໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ ຄວາມຄິດເຫັນສອງສາມ ຄົນ. ແລ້ວກໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 10:21. ຂຽນລົງໃນກະດານວ່າ : ເຮັດ ຢ່າງໃດ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຈະ ໄດ້ຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ? ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳ ຖາມນີ້ເປັນຢ່າງໃດ? ລາວມີຈຸດປະສົງໃນຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດແທ້ບໍ່? ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງຖາມ ວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດ ຢ່າງໃດ?. ມີຫຍັງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳໃຫ້ທັມບັນດິດຖາມຄຳຖາມນີ້ອອກມາ? ແມ່ນຫຍັງຄືແຮງ ໝູນໃຈ?

11. ອ່ານພຣະທັມພຣະບັນຍັດສອງ ບົດ 6:5 ພ້ອມກັນ. ແລ້ວກໍພາກັນອອກມາອ່ານ ມັດທາຍ 22:34-40. ໃນຄຳສັ່ງຕອນນີ້ ມີຫຍັງເປັນທີ່ໝູນໃຈພວກເຮົາທັງຫລາຍກະທຳບໍ່?

12. ອ່ານ ລູກາ 10:30-35. ໃຫ້ເວົ້າຫຍັງ ກ່ຽວກັບກ່ຽວກັບເຮືອງເສັ້ນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມຫາເຢຣິໂກ. ແລະກໍໃຫ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມສັມພັນຮະວ່າງຄົນຍິວແລະຄົນຊະມາເຣັຍ.

- ເປັນຫຍັງປະໂຫຍດ ແລະຄົນເລວີຈຶ່ງບໍ່ຊ່ວຍຄົນທີ່ມີບັນຫາ?
- ຄົນໂທຊະມາເຣັຍສ່ຽງຕໍ່ຫຍັງແດ່ໃນການຊ່ວຍເຫລືອຄັ້ງນີ້?

13. ອ່ານລູກາ 10:36-37 ຖາມຢູ່ຫ້ອງຮຽນວ່າ ເພື່ອນບ້ານແມ່ນຫຍັງ? ແມ່ນໃຜເປັນເພື່ອນບ້ານ? ສິນທະນາເພື່ອຫາເຫດຜົນ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

14. ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າຄົນຢູ່ໃນບ້ານ, ຄຸ້ມ ຫລື ໂບດຂອງເຮົາຫາກຕ້ອງການຊ່ວຍເຫລືອ? ເຮົາຍັງໄດ້ອອກໄປຕິດຕາມຫາຫລືບໍ່?

ຈຶ່ງອອກໄປຊອກຫາຄົນທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍເຫລືອ ຕາມເພື່ອນ ຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ.....

15. ອະທິຖານ ຕຽມເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ຄວາມໂລບ ຄວາມຕ້ອງການ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 12:13-34

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 11:53-12:59

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູພົບກັບບັນຫາຂອງຄວາມໂລບມາກແລະຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນພວກເຮົາໂລບມາກຫລືວ່າພວກເຮົາກຳລັງມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດຕາມໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊຶ່ງຊາຕິຣາຄາ ນິດສັຍຂອງຄົນຮັ່ງມີ ແລະເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິ່ງຂອງແລະເງິນຄຳ ແລະໄດ້ສຳແດງຕົນເອງວ່າມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ.

ແຜນການສິດສອນຂອງຄູ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

16. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ຄວາມບາບເຈັດຢ່າງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ມີຫຍັງແດ່? ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດແລ້ວຂຽນລົງກະດານ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ບອກນັກຮຽນວ່າ ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງຄວາມໂລບມາກ.
17. ໃຊ້ເຈ້ຍບົດຮຽນເປັນການນຳພາໃນການຮຽນ. ອ່ານຈຸດສິນໃຈເສັຍກ່ອນ ພຣະເຢຊູພົບກັບບັນຫາຂອງຄົນໂລບແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ. ແມ່ນຫຍັງຄືອັນຕະລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

18. ຂຽນຫົວຂໍ້ບົດຮຽນລົງໃນກະດານ:
 - ກ. ຜູ້ຊົນທີ່ຂາດໂມເຊ (ລູກາ 12:13-14)
 - ຂ. ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂມເຊ (ລູກາ 12:15)
 - ຄ. ໂມເຊຢູ່ກັບປະຊາຊົນ (ລູກາ 12:16-21)
 - ງ. ໂມເຊຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ (ລູກາ 12:22-34)

19. ອ່ານລູກາ 12:13-14 ເປັນທັມດາທີ່ຍິວຈະຍາດແຍ່ງມູນມໍຣະດົກ ອ້າຍນ້ອງ, ລູກຫລານ, ຜົວເມັຍ ແລະຕ່ຳໆໄປ. ທ່ານເຄີຍມີບັນຫາຢ່າງນີ້ຫລືບໍ່? ເປັນຢ່າງໃດ? ຖ້າມີຄົນສມັກໃຈເລົ່າໃຫ້ຟັງຈະເປັນ ການດີ.

20. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 12:15 ແລ້ວວາງຄໍາຖາມ: ຄຸນລັກສະນະຂອງຄວາມໂລບມາກເປັນຢ່າງ ໃດ? (ອາດຈະມີຄໍາຕອບວ່າຢາກໄດ້ຫລາຍກວ່າພຣະເຈົ້າ, ຫລືວ່າເອົາທຸກຢ່າງອອກໜ້າພຣະເຈົ້າ, ຫລືວ່າອອກໜ້າມະນຸດໄປໝົດທຸກຢ່າງ ເພື່ອເຫັນແກ່ປໂຍດສ່ວນຕົວ.).

21. ອ່ານ ລູກາ 12:16-21 ຂຽນລົງໃນກະດານ: ຜູ້ທີ່ຕາຍແມ່ນຄົນທີ່ໄດ້ຊັບຊະຊະ ໄດ້ຮັບສິ່ງຂອງ ຫລາຍກວ່າໝູ່

ຖາມ: ປໂຍກນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ? ທ່ານໄດ້ຫຍັງແດ່ ໄດ້ສິ່ງຂອງຫລາຍກວ່າໝູ່. ຄວາມເວົ້າ ຈັ່ງຊື່ກໍເຄີຍມີບໍ່?

22. ພຣະເຢຊູໃຊ້ຄໍາອຸປະມາເພື່ອຈະອະທິບາຍເຖິງອັນຕະລາຍຂອງຄວາມໂລບມາກ. ເຈົ້າຂອງເຣື່ອງນີ້ ແມ່ນເສດຖີ. ລາວຕັດສິນໃຈຈະສະສົມຜົນປູກຂອງລາວໄວ້ໃນສາງ ແລ້ວກໍຈະຢູ່ກິນຢ່າງສະບາຍ ບໍ່ ຜິດຫຍັງທີ່ເຮົາຈະມີຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ. ແຕ່ໃນຄໍາເວົ້າຂອງລາວ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວແມ່ນຂ້ອຍ ຄໍາ ວ່າອັນໃດກໍຂ້ອຍ ອັນໃດກໍຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນຄວາມບາບ

23. ອ່ານ 12:22-34 ຮູ້ບໍ່ວ່າ 44 ເປີເຊັນຄົນອະເມຣິກາຫວັນໄຫວ, ຍ້ານກົວຕໍ່ອະນາຄົດ. 40 ເປີເຊັນ ຍ້ານສິ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນຈັກເທື່ອ ເວລາເກີດຂຶ້ນແລ້ວຈະແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້. ຖາມ: ຜິດບໍ່ຖ້າພວກເຮົາຫາກກະ ວົນກະວາຍ, ບໍ່ຜິດດອກ.

- ກະວົນກະວາຍແມ່ນເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຈັດຕຽມຊ່ວຍເຫລືອ
- ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນເຊື້ອເພື່ອຫວັງຕ້ອງການຢ່າງດຽວ
- ສ່ວນຫລາຍແລ້ວພວກເຮົາຕ້ອງການຊີວິດ
- ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຫລາຍແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຫວັງໄວ້ກ່ອນ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

24. ຖ້າທ່ານເປັນເສດຖີຢູ່ໃນເຣື່ອງນີ້ ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ຕັກເຕືອນທ່ານໃນບົດຮຽນນີ້? ຄົນອື່ນມີຄວາມໂລບມາກແຕກຕ່າງຈາກທ່ານຫຍັງແດ່?

ທ່ານເຫັນຄົນທີ່ຢູ່ໄດ້ແຕ່ນໍາວັດຖຸສິ່ງຂອງບໍ່? (ເຫັນວັດຖຸສິ່ງຂອງເປັນໃຫຍ່.)

ທ່ານຈະເປັນເສດຖີຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ທ່ານເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕຽມເພື່ອທ່ານຢ່າງໃດ?

10 ຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ ຮ່ວມໃຈອະທິຖານ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄົນ, ບໍ່ແມ່ນກົດບັດຍັດ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ລູກາ 13:10-17
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ລູກາ 13:10-17
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຍິງຄົນນຶ່ງໃນວັນຊະບາໂຕເຮັດໃຫ້ຜູ້ມີຈິດໃຈ ມີ ຖືສາກປາກຖືສິນບໍ່ດີໃຈເພາະພວກເຂົາເຫັນຄຳຂອງກົດບົດຍັດ ສຳຄັນກວ່າຄົນ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ໃນທາງໃດພວກເຮົາເອົາຄວາມເຊື່ອມາບັງໜ້າວ່າຕົນເອງເປັນຄົນ ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນຜູ້ຂັດສິນ.
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ໃຫ້ພວກເຮົາເລີ້ມຕົ້ນຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ຂັດສິນໂດຍເອົາຊັຍຊະນະຕໍ່ ຄວາມຄິດທີ່ວ່າຕົນເອງເຂົ້າໃຈດີເຖິງວິທີ ເວລາ ແລະບ່ອນໃດທີ່ ພຣະເຈົ້າຄວນທຳການອັດສະຈັນໄດ້.

ບົດນຳ

ໃນພຣະບັນຍັດສິບປະກາດຂໍ້ທີ 4 ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຮັກສາໃຫ້ວັນຊະບາໂຕເປັນວັນບໍ່ຮິສຸດ (ອພຍ 20:8) ພວກອາຈານຍິວໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ “ເຮັດໃຫ້ວັນຊະບາໂຕບໍ່ຮິສຸດນັ້ນຕ້ອງເຮັດແນວໃດ?” ຖ້າຈະ ຖາມອີກແນວນຶ່ງກໍແມ່ນ, “ການກະທຳຜິດຕໍ່ວັນຊະບາໂຕນັ້ນມີຫຍັງແດ່?” ພວກເຂົາພາກັນຊອກຫາວິທີ ທາງເປັນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຜິດຕໍ່ວັນຊະບາໂຕ.

ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕໍ່ວ່າອັນໃດໃນການເຮັດໃຫ້ວັນຊະບາໂຕບໍ່ຮິສຸດ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ເຫັນດີກັບການກະທຳ ຂອງພວກອາຈານຍິວທີ່ໃຫ້ພຣະບັດຍັດເປັນການຂົ່ມເຫັງຄົນທັມມະດາສາມັນ. ພຣະເຢຊູຕຳໜີອາຈານຍິວ ທີ່ຖືຮັກສາກົດບົດຍັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕາມຕົວໜັງສືເລີຍລົມຄິດເຖິງດ້ານວິນຍານຈິດຂອງພຣະບັດຍັດ. ອົງພຣະ ເຢຊູໄດ້ບອກພວກອາຈານຍິວວ່າ “ວັນຊະບາໂຕຊົງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອມະນຸດ ບໍ່ແມ່ນຊົງສ້າງມະນຸດໄວ້ສຳລັບ ວັນຊະບາໂຕ” (ມຣກ 2:27) ພຣະອົງຍັງໄດ້ບອກເຖິງກົດບັດຍັດທີ່ພວກອາຈານຍິວນັບຖືນັ້ນຈົນທີ່ສຸດກໍກາຍ ເປັນກົດຕາຍໂຕແທນທີ່ຈະຊ່ອຍແຕ່ໄດ້ຊອກຊ້ຳອີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ລ້ຽງເລໃຈໃນການປົວຄົນເຈັບ ປ່ວຍໃນວັນຊະບາໂຕ ພຣະອົງເຮັດກໍເພື່ອສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າໃນວັນຊະບາໂຕນັ້ນສາມາດສະແດງຄວາມເມດຕາ ປານີ ແລະບໍ່ເປັນການຜິດອັນໃດເລີຍ.

ພວກຟາຣີຊາຍກັບອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະເຊີນກັນໃນເຮືອງວັນຊະບາໂຕນີ້ເລື້ອຍໆ. ພຣະອົງກ່າວວ່າການ ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນອື່ນໃນວັນນີ້ບໍ່ຜິດອັນໃດ ແຕ່ສ່ວນພວກຟາຣີຊາຍແລ້ວບໍ່ຍອມເຮັດອັນໃດໃນວັນ

ຊະບາໂຕເດັດຂາດເຖິງຈະມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ. ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນສໍາລັບສິ່ງພວກເຂົາຢາກຈະເຮັດ. ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າພວກຟາຣີຊາຍເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນໃສ່ກະດານເປັນຄໍາຖາມວ່າ “ຜົນດີທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຮັດຕາມປະເພນີ” ແລະອີກດ້ານນຶ່ງໃຫ້ຂຽນ “ຜົນຮ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຮັດຕາມປະເພນີ” ຫລັງຈາກທຸກຄົນໃນຫ້ອງເຫັນສິ່ງທີ່ທຸກຄົນເຫັນຜົນດີແລະຜົນຮ້າຍແລ້ວ ຕັ້ງຄໍາຕາມຂຶ້ນມາວ່າ ທ່ານເຫັນວ່າປະເພນີກັບຄວາມເຊື່ອແຕກຕ່າງກັນແນວໃດຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ຢາກຊ່ອຍຄົນອື່ນ?
2. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງສອງຄົນອ່ານ ລູກາ 13:10-13. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານຄໍາເວົ້າທົ່ວໄປ ແລະອີກຄົນນຶ່ງອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໝາຍເຫດ: ໃນພຣະຄໍາພີອົງພຣະເຢຊູໄດ້ທໍາການອັດສະຈັນຢ່າງນ້ອຍ 39 ຢ່າງ ແລະເຫັນວ່າ 7 ຢ່າງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນວັນຊະບາໂຕ.
3. ເພື່ອຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງວັນຊະບາໂຕໃນສັມຍທໍາອິດ ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອ່ານພຣະຄໍາພີເດີມ ອົບພະຍົບ 20:8-11. ຖາມວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຄິດວ່າພວກຢິວຈໍາເປັນຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕ?
4. ຄໍາເວົ້າ “ວິນຍານ” (ລູກາ 13:11) ໝາຍເຖິງຊາຕານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນຫລັງກຶ່ງເປັນເວລາສິບແປດປີ. ອະທິບາຍເຖິງສະພາບຂອງຍິງຫລັງກຶ່ງວ່າລາວມີຄວາມທຸກຫລາຍປານໃດ? ຖາມສະມາຊິກວ່າມີຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຫັນຄົນເປັນທຸກດ້ວຍພະຍາດຕ່າງໆບໍ່? ມີອັນໃດແດ່ທີ່ຄົນປ່ວຍນັ້ນຈໍາເປັນຕ້ອງປະເຊີນແຕ່ລະວັນ?
5. ຖາມວ່າໃນບົດຮຽນນີ້ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ເລີ້ມຕົ້ນກ່ອນ? ຄົນເຈັບ ຫລືອົງພຣະເຢຊູ?
6. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງກ່າວຄໍາພະຍານວ່າເວລາຂັດສິນມີຄົນສັກເຂົ້າມາຊ່ອຍຢ່າງປະລາດໃຈມີບໍ່?
7. ອ່ານ ລູກາ 13:14. ກ່າວວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ດີໃນເມື່ອພຣະອົງປົວຄົນໃນວັນຊະບາໂຕນັ້ນຈະມີຫົວໜ້າສາສນາບໍ່ດີໃຈເພາະພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຜິດເຖິງຄວາມໝາຍອັນແທ້ຈິງຂອງວັນຊະບາໂຕ.
8. ຂໍ້ທີ່ 4 ໃນພຣະບັດຍັດສິບປະການໄດ້ບອກໃຫ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ບໍ່ຮີສຸດ ອ່ານ ອົບພະຍົບ 20:8. ເພື່ອຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ບໍ່ຮີສຸດພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຂຽນກົດຂຶ້ນມາ 39 ຢ່າງທີ່ບໍ່ໃຫ້ເຮັດໃນວັນຊະບາໂຕ. ແລະການປົວຄົນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກົດທີ່ເຂົາຂຽນມານັ້ນ. ຖາມວ່າທ່ານຈະເຮັດແນວໃດແທ້ເພື່ອຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ບໍ່ຮີສຸດໄດ້?

9. ອ່ານ ລູກາ 13:15-17. ສຶກສາຄໍາເວົ້າ “ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ” ພຣະເຢຊູເຕືອນວ່າຕ້ອງລະວັງພວກໜ້າຊື່ໃຈຄົດຄືພວກຟາຣີຊາຍເພາະເຂົາເວົ້າຢ່າງໜຶ່ງແລະເຮັດຢ່າງໜຶ່ງ.

10. ອ້ອນວອນບົດໂດຍທ້າທາຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນເລືອກເອົາການຊ່ອຍຄົນອື່ນ ບໍ່ແມ່ນຮັກ ສາກົດຈົນບໍ່ມາສາດຊ່ອຍຜູ້ໃດໄດ້ໃນວັນຊະບາໂຕ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຍອມຖວາຍຕົນຫລືເອົາຄວາມປອດພັຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 14:25-35

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 9:23-27, 57-62; 14:24-35

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຈະເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຖວາຍຕົນແລະຄວາມສຸກສ່ວນຕົວ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຄຳຂອງການເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນມີຫຍັງແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄຳຂອງການເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະເພື່ອສຳຮວດເຖິງຄວາມພໍໃຈໃນການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ ດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຢ່າງຖວາຍຊີວິດ.

ບົດນຳ

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນໃນປຶ້ມລູການີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງການຖວາຍຕລອດ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖວາຍດ້ວຍຄວາມພໍໃຈເພື່ອທຸກໆຄົນ. ພຣະອົງມີຊີວິດໃນການຖວາຍດ້ວຍຄວາມຮັກເພື່ອຄົນອື່ນຈະໄດ້ດີ ແລະພຣະອົງໄດ້ສອນໃຫ້ພວກສາວິກປະຕິບັດເຊັ່ນກັນ.

ການມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຖວາຍຕົວນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຊີວິດຢາກຢູ່ຢ່າງປອດພັຍ. ເຖິງແມ່ນໂລກນີ້ສອນໃຫ້ສແວງຫາຄວາມສະບາຍແລະປອດພັຍ ແຕ່ເຫັນວ່າການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປຢ່າງຖວາຍຊີວິດນັ້ນແມ່ນຊີວິດອັນປອດພັຍແທ້. ສິ່ງນີ້ແມ່ນການສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນປຶ້ມລູກາຕໍ່ພວກສາວິກທັງຫລາຍໃຫ້ປະຕິບັດເພາະມັນເປັນການດີຕໍ່ຄົນອື່ນແລະຕໍ່ຕົນເອງ. ລູກາ 9:23-27 ແມ່ນຄຳສອນຊຶ່ງເປັນຫົວໃຈຄືຍອມເສັງຊີວິດຂອງຕົນເອງເພື່ອຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນ (9:24). ພວກເຮົາເຊື່ອໃນຄຳສອນຢ່າງນັ້ນບໍ່? ຖາມຕົນເອງວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຕາຍເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນໄດ້ບໍ່?

ຄຳຂວັນຍັງສືບຕໍ່ໃນລູກາ 9:57-62. ໃນເຣື່ອງນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບກັບສາມຄົນຜູ້ກຳລັງຈະກາຍເປັນສາວິກ. ຜູ້ທີ່ນຶ່ງຕ້ອງການເຂົ້າໃຈວ່າການຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຍອມເສັງສລະຊັບສິນ ແລະສິ່ງສຳຄັນຕ່າງໆ. ອົງພຣະເຢຊູເອງກໍຍັງບໍ່ມີບ່ອນວາງຫົວ. ຜູ້ທີ່ສອງຕ້ອງການກັບໄປບ້ານເພື່ອຝັງພໍ່ຜູ້ຫາກໍຕາຍ ແລະບໍ່ຍັງຕັດສິນໃຈເຮັດອັນໃດ. ຜູ້ທີ່ສາມຕ້ອງການກັບບ້ານເພື່ອສັ່ງລາຄອບຄົວ ແລະບໍ່ຍອມໃຫ້ການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນເປັນນ້ຳເບີນຶ່ງ. ຜູ້ທີ່ເອົາສິ່ງອື່ນສຳຄັນກວ່າການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນບໍ່ສາມາດຮັບໃຊ້ໃນຣາຊແຜນດີຂອງພຣະເຢຊູໄດ້, ເໝືອນກັບຜູ້ກຳລັງໄຖນາໃຫ້ຊີ້ ແຕ່ຫລຽວຫລັງເບິ່ງສິ່ງອື່ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນເອົາສາວິກໃຫ້ເປັນຄົນຍອມຖວາຍຕົນເອງບໍ່ແມ່ນເລືອກເອົາຄວາມປອດພັຍໃນ ໂລກຊຶ່ງເປັນຂອງບໍ່ແນ່ນອນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

11. ຊອກເອົາເຈັ້ງໂຄສະນາຂາຍເຄື່ອງຈະເປັນເຄື່ອງນຸ່ງ, ຣິດ, ໂທຣະທັດແລະອື່ນໆ. ໃຫ້ຕັດຮາຄາຂອງ ແຕ່ລະອັນອອກ. ເວລາສະມາຊິກເຂົ້າມາໃຫ້ທ້ອງບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນວ່າວັນນີ້ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນ ເຣື່ອງຄຳນວນຄ່າຂອງແຕ່ລະຢ່າງ. ຜູ້ເປັນຄູເທົ່ານັ້ນຮູ້ຮາຄາຂອງສິນຄ້າ ແລະບອກໃຫ້ທຸກຄົນ ຫລິ້ນເກມບອກຮາຄາເວລາຜູ້ນຳຍົກຮູບຂອງສິນຄ້າໂຄສະນານັ້ນໃຫ້ເບິ່ງ.
12. ຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານລູກາ 14:25-27. ເນັ້ນໃນຂໍ້ 25 ວ່າມີຄົນເປັນນວນຫລາຍຕິດຕາມພຣະເຢ ຊູໄປ. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງຄົນພວກນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປໃນເວລານັ້ນ? ອົງພຣະເຢຊູ ໃຊ້ຄຳເວົ້າ “ກຽດຊັງ” ເປັນອຸທາຫອນສອນໃຈເພື່ອພຣະອົງຢາກສອນເຖິງ ຄວາມສຳຄັນໃນການຕິດ ຕາມພຣະອົງໄປນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີອັນໃດປຽບໄດ້.
13. ແບ່ງທ້ອງຮຽນເປັນສອງສາມກຸ່ມ ແລະບອກໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານລູກາ 14:28-33. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ສົນທະນາເຣື່ອງຄວາມສຳຄັນເຖິງເຣື່ອງຄິດຮາຄາຂອງການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະ ກຸ່ມເກັບກຳເອົາສິ່ງທີ່ສະມາຊິກຂຽນລົງເຖິງຄຳທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເສັງ ໃນການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ ໄປ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນອ່ານໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ.
14. ເຊີນສະມາຊິກຜູ້ໄດ້ຮູ້ຈັກ ຫລືໄດ້ອ່ານໃນປະຫວັດຂອງຄຣິສະຕຽນເຖິງເຣື່ອງການຂົ່ມເຫັງເພາະພວກ ເຂົາໄດ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ເລົ່າໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ສະມາຊິກມີກຳລັງໃຈໃນການຕິດຕາມ ອົງພຣະເຢຊູໃນທຸກວັນນີ້.
15. ຖາມສະມາຊິກວ່າເວລາພຣະອົງສອນເຖິງຄຳນວນຄ່າຂອງການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ ແລະຕອນນີ້ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນເຖິງເຣື່ອງເກືອ ທັງສອງຢ່າງນີ້ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັນແນວໃດ?
16. ຖາມສະມາຊິກວ່າມີອັນໃດບໍ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເປັນສິ່ງຂັດຂວາງບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕິດຕາມ ອົງພຣະເຢຊູໄປ ຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອອກຄວາມຄິດເຫັນ?
17. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃຊ້ເວລາອ້ອນວອນສັ້ນໆໃນໃຈ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຖິງສິ່ງ ຂັດຂວາງໃນຈິດໃຈຊຶ່ງບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູຢ່າງຖວາຍຊີວິດ?

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ອວດອົງຫລືຖ່ອມຕົວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 18:9-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 18:1-17

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ພຣະເຢຊູໃຊ້ຄຳອຸປະມາຂອງເຮືອງຟາຣີຊາຍແລະຄົນເກັບພາສີ ເພື່ອສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າ ໂດຍການຖ່ອມຕົວ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ໃນເມື່ອທ່ານເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານອ້ອນວອນ ທ່ານມີຈິດໃຈຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອສຳຣວດເບິ່ງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງວ່າມີຄວາມອວດອົງຢູ່ບໍ່ ແລະ ຖ້າມີກໍຍອມຮັບເອົາແລະປ່ຽນແປງ.

ບົດນຳ

ທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນບາງຄົນກ່າວດັ່ງນີ້ບໍ່? “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຖ່ອມຕົວກ່ອນໝູ່” ໃນເມື່ອຟັງແລະຄິດດີໆ ແລ້ວຄົນທີ່ເວົ້າຢ່າງນັ້ນເປັນຄົນເວົ້າທີ່ກົງກັນຂ້າມ ເພາະຄົນນັ້ນເປັນຄົນເຕັມໄປດ້ວຍຈິດໃຈອວດຕົວເຖິງ ການຖ່ອມຕົວຂອງຕົນເອງ. ຄຳເວົ້າຢ່າງນັ້ນບອກວ່າຄົນນັ້ນເປັນຄົນຍ້ອງຕົວເອງຊຶ່ງເປັນລັກສະນະບຸຄລິກ ຂອງຄົນອວດຕົວ.

ຄຳອຸປະມາເຮືອງຜູ້ຕັດສິນບໍ່ທ່ຽງທັມແລະຍິງໝ້າຍເປັນບົດຮຽນທີ່ເວົ້າເຖິງການອວດໂຕແລະການເຫັນ ແກ່ຕົວ. ຜູ້ຕັດສິນຄົນນີ້ເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວແທ້ໆເພາະລາວບໍ່ຍ້ານພຣະເຈົ້າຫລືມະນຸດຄົນໃດ. ລາວເປັນ ຄົນອວດຕົວ ແລະບໍ່ເຫັນໃຈຄົນອື່ນໂດຍສະເພາະແລ້ວຍິງໝ້າຍຢ່າງບໍ່ສຳຄັນອັນໃດ. ລາວບໍ່ຖືວ່າຍິງໝ້າຍ ຄົນນັ້ນເປັນຄົນອີກຊື່ ແຕ່ເຫັນວ່າຍິງໝ້າຍຄົນນັ້ນຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປຊ່ອຍ ຄົນມີຖານະດີຜູ້ຈະຊື້ຈ້າງຈອບອອຍລາວ. ຍິງໝ້າຍນັ້ນສົມຄວນຈະໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ແກ່ອອກໄປຂ້າງນອກ.

ຜູ້ຕັດສິນຄົນນີ້ມີພາກສ່ວນໃນເຮືອງ ຄຳອຸປະມາແຕ່ບໍ່ເປັນຜູ້ສຳຄັນທີ່ສຸດ. (ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນເໝືອນ ຜູ້ຕັດສິນ ພຣະອົງພ້ອມສເມີທີ່ຈະຮັບຟັງພວກເຮົາເພາະພຣະອົງຮັກແລະເປັນຫວ່ງ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ ລັ່ງເລໃຈໃນການອ້ອນວອນທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ). ແຕ່ເຫັນວ່ານິດສັຍຂອງຜູ້ຕັດສິນໃນເຮືອງນີ້ເປັນຄົນມັກອວດ ຕົວ. ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ, ໃຜຢາກເປັນເໝືອນຜູ້ຕັດສິນຄົນນີ້? ການອວດຕົວນັ້ນເມື່ອເບິ່ງແລ້ວຈະເຫັນການກະ

ທໍາອອກມາ. ແຕ່ເຫັນວ່າຄໍາອວດຕົວມັກລີ້ຕົວຢູ່ກັບຄົນຜູ້ຖືສາສນາ ເໝືອນໃນບົດຮຽນນີ້. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະເມດຕາແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວພວກເຮົາກໍເປັນຄົນອວດຕົວຢ່າງບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

18. ບອກສະມາຊິກວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຣື່ອງອວດຕົວ. ໃຫ້ຊອກຮູບຢູ່ທັງສີພິມທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ຕັດຮູບຕ່າງໆທີ່ທ່ານເຫັນວ່າມີລັກສະນະອວດໂຕ. ອະທິບາຍໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນໍາວ່າດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງຕັດເອົາຮູບນັ້ນວ່າມີລັກສະນະອວດຕົວ? ສົນທະນາກັນວ່າການອວດຕົວນີ້ດີຫລືບໍ່ດີ?
19. ຮ້ອງໃຫ້ມີສີຄົນອ່ານລູກາ 18:9-14 ເປັນລະຄອນສັ້ນ. ຄົນນຶ່ງເປັນໂຄສິກໃຫ້ອ່ານຂໍ້ 9, ຄົນນຶ່ງເປັນເກັບພາສີ, ຄົນນຶ່ງເປັນຄົນຟາຣີຊາຍ ແລະອີກຄົນນຶ່ງອ່ານຄໍາເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ທຸນໃຈໃຫ້ຜູ້ອ່ານນັ້ນເອົາຄວາມຮູ້ສຶກເຂົ້າໄປໃຫ້ການຫລິ້ນລະຄອນໃຫ້ເປັນເໝືອນຕົວຈິງ. ຫລັງຈາກທຸກໆຄົນອ່ານໝົດແລ້ວຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ, ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນຮູ້ເຫັນເຫດການ, ທ່ານຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນຢ່າງນັ້ນ?
20. ໃຫ້ອ່ານນໍາກັນອີກ ລູກາ 18:10-11. ອະທິບາຍເຖິງລັກສະນະຂອງຄົນຟາຣີຊາຍໃນສັມຍຂອງພຣະຄັມພິໃໝ່. ຖາມວ່າໃນສັມຍນີ້ໃຜອາດເປັນຄົນຟາຣີຊາຍ? ຄຣິສະຕຽນໃນທຸກວັນນີ້ມີການກະທໍາເໝືອພວກຟາຣີຊາຍຫລືບໍ່?
21. ຮ້ອງໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 18:13. ຖາມວ່າ ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດຖ້າທ່ານນຶ່ງຂ້າງຄົນຟາຣີຊາຍ ຫລືຄົນເກັບພາສີ? ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຂ້າງຄົນເກັບພາສີ? ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດເມື່ອຄົນທີ່ທ່ານຂ້າງເຂົ້າມາເປັນສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກ?
22. ອ່ານລູກາ 18:15-17. ຖາມວ່າ ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູໃຊ້ຄໍາອຸປະມານີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈເຖິງເຣື່ອງອັນໃດ? ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດໃຫ້ຕ້ອນຮັບເອົາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນເດັກນ້ອຍ?
23. ອະທິບາຍວ່າການຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນຜົນສະທ້ອນໃຫ້ພວກເຮົາປະພຶດຢ່າງນັ້ນຕໍ່ຄົນອື່ນເໝືອນກັນບໍ່?
24. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກແບ່ງເປັນສອງກຸ່ມສົນທະນາກັນເຖິງເຣື່ອງມິນີສັຍຖ່ອມຕົວ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນບັນຫາທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດມີການຖ່ອມຕົວໃນຊີວິດນັ້ນແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດ?
25. ອ້ອນວອນປົດ ທຸນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະທານນໍາໃຈໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີການຖ່ອມຕົວເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທໍ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ເອົາຄວາມຮັ່ງມີຫລືເອົາຄວາມສັມພັນ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 18:18-30
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 18:18-30
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເສດຖີໜຸ່ມເອົາຄວາມຮັ່ງມີໃນສິ່ງຂອງຫລາຍກວ່າຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ອັນໃດເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຢາດເອົາບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍຊີວິດໃນການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອສຳຮວດເບິ່ງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງວ່າມີອັນໃດສຳຄັນກວ່າຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະເຢຊູ.

ບົດນຳ

ບົດຮຽນເຮືອງເສດຖີໃນວັນນີ້ແມ່ນການເຫັນແກ່ຕົວ. ການເຫັນແກ່ຕົວນີ້ຄົນເຮົາອາດເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດທາງລົບຄືເປັນຄົນເພິ່ງຕົນເອງ. ຄົນຢ່າງນີ້ອາດເຮັດດີທຳດີແຕ່ອະນາຄົດຕ້ອງການສິ່ງຕອບແທນຖ້າບໍ່ໄດ້ຢ່າງນັ້ນເຂົາຈະບໍ່ລົງໄມ້ລົງມືເລີຍ.

ຄົນທີ່ເຫັນແກ່ຕົວນີ້ກ່າວວ່າການທີ່ມີຄວາມຮັກຢ່າງຖວາຍຊີວິດນັ້ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍແລະ ຊ້ຳເວົ້າອີກວ່າເປັນຄົນໂງ່ແລະການຜິດ. ການມີຄວາມສຸກເປັນສິ່ງດີທີ່ສຸດສຳລັບຄົນເຫັນແກ່ຕົວ ແລະການມີຄວາມຮັກຢ່າງຖວາຍຊີວິດຕໍ່ຄົນອື່ນນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສຸກນ້ອຍລົງ. ຄົນເຫັນແກ່ຕົວກ່ອນຈະສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນພວກເຂົາຕ້ອງຄິດວ່າຈະໄດ້ປໂຍດຫຍັງໃນເມື່ອເຮັດໄປ.

ກິດຂອງຣາຊແຜ່ນດິນ ແລະການເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີການເສັງສະລະຢ່າງຖວາຍຊີວິດທີ່ອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດ ລູກາ 14:25 ສາວິກຕ້ອງເປັນຄົນຖ່ອມຕົວເໝືອນກັບຄົນເກັບພາສີຜູ້ປາກົດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ອາສັຍເພິ່ງຄວາມເມດຕາ, ການຍົກໂທດ, ແລະຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນດີກັບພຣະອົງ.

ການເຫັນແກ່ຕົວນີ້ແມ່ນສິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໄມ້ກາງແຂນເປັນສັນຍາລັກທີ່ດີໃນເຮືອງການຖ່ອມຕົວ: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານຄວາມຮັກໂດຍສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງເປັນຫວ່າງນຳຄົນຜູ້ບໍ່ສາມາດຈະຕອບແທນພຣະອົງໄດ້ເຊັ່ນ: ຄົນຂີ້ທູດ, ຄົນທຸກຍາກດ້ວຍພະຍາດຕ່າງໆລົບກວນ ແລະອື່ນໆ. ພວກເຮົາຖືກຮ້ອງໃຫ້ກວດເບິ່ງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ ຄືພວກເຮົາໄດ້ສແວງ

ຫາຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະເຢຊູແທ້ບໍ່ ຫລືເຮັດໄປເພື່ອຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຕົນເອງເທົ່ານັ້ນບໍ່? ໃນເລື່ອງນີ້ ເສດຖີຄົນນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງຕັດສິນໃຈຈະເອົາອັນໃດລະຫວ່າງຄວາມຮັ່ງມີ ຫລືຄວາມສັມພັນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

26. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງສາມກຸ່ມ ຈັດຫາເຈົ້າສໍາຄັນແລະເຄື່ອງໃຊ້ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ອອກແບບຈະເປັນເລື່ອຄໍມິນ ຫລືປ້າຍຕິດຮິດເຖິງທໍານຽມທຸກວັນນີ້ເວົ້າເຖິງເງິນຄໍາເລື້ອຍໆ ຕົວຢ່າງ: “ມີເງິນຄໍາເທົ່າກັບມີຄວາມສຸກ” ຫລັງຈາກທຸກກຸ່ມຮ່ວມກັນອອກແບບແລ້ວຂໍໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເວົ້າໃຫ້ ຄົນອື່ນຟັງວ່າດ້ວຍເຫດໃດພວກເຂົາຈຶ່ງຍົກເອົາສິ່ງນັ້ນ.
27. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຈັບຄູ່ກັນ ໃຫ້ແຕ່ລະຄູ່ອ່ານ ລູກາ 18:18-23 ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄູ່ ຄິດເຖິງຄົນໃນທຸກວັນນີ້ວ່າພວກເຂົາມີບັນຫາເໝືອນກັບເສດຖີທຸ່ມໃນເລື່ອງນີ້ບໍ່?
28. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານອີກ ລູກາ 18:22-23 ບອກໃຫ້ຄົນຜູ້ອ່ານຫລືຄົນອື່ນອະທິບາຍເຖິງສີໜ້າ ຂອງເສດຖີເມື່ອອົງພຣະເຢຊູບອກລາວໃຫ້ໄປຂາຍທຸກສິ່ງແລະຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ນອກຈາກ ເງິນຄໍາແລ້ວມີອັນໃດບໍ່ທີ່ຄົນມັກຫລາຍ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປໄດ້ນັ້ນມີ ຫຍັງແດ່ເປັນສິ່ງຂັດຂວາງ?
29. ຮ້ອງໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 18:28-30 ຂໍໃຫ້ມີຄົນສັມກກ່າວຄໍາພະຍານວ່າເວລາເຂົາຕັດສິນໃຈຕິດ ຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ສລະຫຍັງແດ່? ຖາມວ່າອົງພຣະເຢຊູສັນຍາໃນຂໍ້ 29-30 ວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຫຍັງ ເມື່ອຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ?
30. ອ້ອນວອນປິດ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະປະທຸກສິ່ງໃນຊີວິດເພື່ອຈະຕິດຕາມອົງ ພຣະເຢຊູໄປ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ກັບໃຈ ຫລື ຕັກເຕືອນ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 19: 1-10

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 18: 35-43; 19: 1-10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຊັກຂາຍຄົນເກັບພາສີຜູ້ລືນາມ ຕອບຮັບຄຳເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະເຢຊູ ໂດຍການກັບໃຈ ແລະເຊື່ອ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຕອບຮັບຄຳເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະເຢຊູວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອນຳຄົນໃຫ້ຕອບຮັບຄຳເຊື່ອເຊີນ ຂອງພຣະເຢຊູ (ໃຫ້ຮັບຄວາມພົ້ນ ແລະ ຊຳຮະຕົວ) ໂດຍການກັບໃຈແລະເຊື່ອ.

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຕອບຮັບຄຳເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະເຢຊູ (ໃຫ້ຮັບຄວາມພົ້ນ ແລະ ຊຳຮະຕົວ) ສຳລັບຂ້ອງເອງ ໂດຍການກັບໃຈແລະເຊື່ອ

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- ຢາຍໜັງສືພິມ ແລະປຶ້ມຂ່າວໃຫ້ນັກຮຽນເວລາເຂົ້າເຈົ້າມາເຖິງ. ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນເປີດເບິ່ງຮູບຫລື ຫົວຂໍ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ ແລະບໍ່ມັກ; ແລ້ວໃຫ້ພາກັນຕັດອອກ ເພື່ອຈະເອົາໄປຕິດໃສ່ຝາໄວ້. ແນະນຳບົດຮຽນສຳລັບມື້ນີ້ ແລະບອກວ່າການສຶກສານີ້ແມ່ນເຮືອງຄົນທີ່ສັງຄົມລ້ຽງກູດໃນສັມພຣະເຢຊູ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

- ຕິດໂປສເຕີ້ສາມໃບໄວ້ຝາອີກເບື້ອງໜຶ່ງ; ໃບທີໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນຫົວຂໍ້ “ພຣະເຢຊູ” ໃບທີສອງໃສ່ຫົວຂໍ້ “ຄົນທັງຫລາຍ” ແລະ ໃບທີສາມໃສ່ຫົວຂໍ້ “ຊັກຂາຍ.” ແຕ່ງຄົນສາມຄົນອອກໄປ ແລະແຕ່ລະຄົນໃຫ້ໄປຍືນຢູ່ເບື້ອງຂ້າງຂອງໂປສເຕີ້ນັ້ນໆ. ແນະນຳວ່າທ່ານຈະອ່ານພຣະຄຳເປັນຂໍ້ໄປ ໃນລູກາ 19:1-10. ຫລັງຈາກແຕ່ລະຂໍ້, ຢຸດແລະຖາມວ່ານັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ເຮືອງຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທັງສາມໃນພຣະທັມຕອນນີ້. ນັກຮຽນທີ່ຍືນເຝົ້າໂປສເຕີ້ຈະເປັນຜູ້ບັນທຶກໄວ້; ຫລັງຈາກອ່ານໝົດແລ້ວໃຫ້ຖາມນັກຮຽນວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນ ຫລືວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈື່ໄດ້.
- ໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງອ່ານ ລູກາ 19:1-3. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຄົນຍິວທີ່ໄປຈຶ່ງກຽດຊັງ ຊັກຂາຍຊຶ່ງເປັນຄົນຊາດດຽວກັນ. ອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນຂອງການເປັນນາຍດ່ານພາສີ. ໃຊ້ແຜນທີ່

ຂອງປະເທດອິສຣາເອັນມາປະກອບ ແລະຊື່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນທຶນທາງທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປ; ຊື່ເມືອງເຢຣີໂກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕ້ອງສະເດັດຜ່ານເມືອງເຢຣີໂກ ໃນເມື່ອພຣະອົງສາມາດເລືອກທາງອື່ນ? ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ.

4. ຖາມນັກຮຽນ: ຖ້າທ່ານຈະນັ່ງກິນເຂົ້າກັບໃຜຜູ້ນຶ່ງ, ທ່ານຈະເລືອກຜູ້ໃດ? ທ່ານຈະນັ່ງເບື້ອງໃດ? ໃຊ້ບົດຮຽນອະທິບາຍຄວາມສຳຄັນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະເດັດໄປບ້ານຂອງຊັກຂາຍ; ອະທິບາຍຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຊັກຂາຍ ເວລາຖືກເຊີນໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຢຊູ?
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 19: 6-10. ສິນທະນາທ່າທີຂອງຄົນທັງຫລາຍເຮືອງພຣະເຢຊູໄປບ້ານຂອງຊັກຂາຍ. ນຳພານັກຮຽນສິນທະນາເຖິງວິທີທີ່ຄຣິສຕຽນເຮັດກັບຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມັກໃນສັມຍນີ້.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ໃຫ້ເວລາເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ພິຈາລະນາຕົນເອງເຮືອງການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດຫຼັງຈາກໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະເຢຊູແລ້ວ. ໃຫ້ເວລາເພື່ອແບ່ງປັນກັບບຸກຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ.
7. ບົດການສຶກສາດ້ວຍການອ້ອນວອນ; ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຊອກຫາຄົນທັງຫລາຍແລະຊົງເອີ້ນພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຮັກທຸກໆຄົນ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງໃດມາກ່ອນ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຄຳຖາມເຮືອງສິດອຳນາດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 20:1-8; 20-26

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 19:45—20:26

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຕອບຄຳຖາມແບບຫລອກລວງເຮືອງສິດອຳນາດ ໂດຍຊີ້ໃສ່ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ຊົງມີສິດອຳນາດສູງສຸດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຕອບຄຳຖາມທ້າທາຍເຮືອງສິດອຳນາດ ໂດຍຊີ້ໃສ່ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ຊົງມີສິດອຳນາດສູງສຸດໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕອບຄຳຖາມພວກທ້າທາຍ ແລະຮູ້ວິທີຕອບພວກເຂົາ ໂດຍຊີ້ໃສ່ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຜູ້ຊົງມີສິດອຳນາດສູງສຸດສຳລັບຂ້ອຍ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕຽມບົດຮຽນນີ້ໃຫ້ຄິດເຖິງຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຖືກຖາມແບບບໍ່ມີທາງອອກທີ່ງ່າຍ; ຄຳຕອບຂອງທ່ານແຕ່ລະຢ່າງລ້ວນແຕ່ມີຜົນສະທ້ອນ; ຈະຕອບຢ່າງໜຶ່ງກໍຜິດຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ, ແລະຖ້າຕອບອີກແບບໜຶ່ງກໍຜິດຕໍ່ຄວາມເຊື່ອ; ເລີ່ມການສຶກສາພຣະທັມ ໂດຍການແບ່ງປັນເຮືອງນີ້ກັບພວກນັກຮຽນ.

ອ່ານລູກາ 20:1-2. ໃຫ້ເບື້ອງຫລັງກ່ຽວກັບພວກຜູ້ນຳສາສນາໃນພຣະທັມນີ້ຊຶ່ງມີເຈຕນາຈະທຳລາຍພຣະເຢຊູດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ຕອບໄດ້ຍາກ. ບອກວ່າ: ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງຕອບຄຳຖາມແບບຫລອກລວງຂອງພວກເຂົາດ້ວຍພຣະປັນຍາ ໂດຍຊີ້ໃສ່ພຣະເຈົ້າວ່າເປັນສິດອຳນາດສູງສຸດສຳລັບພຣະອົງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງອ່ານ ລູກາ 20:1-8. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມກົດດັນຢູ່ເບື້ອງຫລັງຄຳຕອບຂອງພວກຜູ້ນຳສາສນາ? ການຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຕໍ່ຄຳຖາມຂອງພຣະເຢຊູ ເປັນເຮືອງໜ້າອັບອາຍສຳລັບພວກເຂົາບໍ່?

3. ເອົາເງິນໃບໂດລາ ຫລືຫລຽນຊາວຫ້າເຊັ່ນມາເປັນຕົວຢ່າງ. ເອົາເງິນນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງທັງສອງຂ້າງ; ເວົ້າເຮືອງເງິນຫລຽນເດນາຣີອີນໃຫ້ນັກຮຽນຟັງວ່າ ຮູບໃນນັ້ນອາດຈະເປັນຮູບຂອງກາຍຊາຕິເບຣີອັດ. ຖາມ: ນອກຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຍາດເອົາອຳນາດສູງສຸດໃນຊີວິດພວກເຮົາ? (ຄວາມຫ່ວງໃຍຄອບຄົວ, ສະພາບການເງິນ, ຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຕ່ຽງໄປ). ໃຫ້ເວລາຕອບ.
4. ເບິ່ງຄຳຖາມໃນລູກາ 20:22; ຖາມເຮືອງວ່າພວກເຮົາຈະນັບຖື ຫລືບໍ່ນັບຖືອຳນາດການປົກຄອງໃນໂລກນີ້. ຖາມ: ການຈະເວົ້າວ່າ “ທ່ານຈະຕ້ອງເລືອກຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຫລືຮັບໃຊ້ການປົກຄອງ” ມີຫຍັງຜິດບໍ່? ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ. ສັງເກດເບິ່ງຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູໃນ ລູກາ 20:25; “ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄືນຖວາຍແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຄືນຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ.”

ອະທິບາຍວ່າພຣະສັນຍາໃໝ່ສັ່ງສອນໃຫ້ຄຣິສຕຽນເຊື່ອຟັງອຳນາດການປົກຄອງ; ຖາມ: ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງອຳນາດການປົກຄອງແຕ່ລະວັນໃນເຮືອງໃດແດ່? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງອຳນາດການປົກຄອງ? ບອກວ່າສິ່ງໃດທີ່ຜິດຕໍ່ພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຕາມ.

5. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ເຖິງເຈຕະນາຂອງພວກຜູ້ນຳສາສນາໃນຕອນນີ້ ແມ່ນການຈອບເອົາຄວາມຜິດແລະຈັບພຣະເຢຊູ. ຖາມ: ຕອນໃດແມ່ນເທື່ອທຳອິດທີ່ພວກຜູ້ນຳສາສນາພຍາຍາມຈະເອົາເຮືອງເພື່ອທຳລາຍພຣະເຢຊູ? ໃຫ້ເວລາຕອບ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຈັບພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້? (ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກສາພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຊົງສລາດກວ່າພວກເຂົາ, ແລະຕ່ຽງໄປ). ພານັກຮຽນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງມີແຜນໃຫ້ພຣະບຸດໄດ້ຊົງໄປເຖິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອພວກເຮົາ; ທຸກຢ່າງກ້າວໄປຕາມເວລາຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ແມ່ນເວລາຂອງພວກຜູ້ນຳສາສນາ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມທັງໝົດໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ອ້ອນວອນປົດໂດຍຂໍສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອການຕອບຄຳຖາມຂອງພວກຜູ້ຕໍ່ສູ້ຂ່າວປະເສີດໃນສະໄໝນີ້.

ດຣ. ສິດມິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ຄຳຖາມເຮືອງອະນາຄົດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 21: 5-24

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 21:5-38

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບພຣະວິຫານເພື່ອເປັນສິ່ງຈັດຕຽມພວກສາວິກເພື່ອອະນາຄົດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕຽມຕົວຂ້ອງເອງເພື່ອອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມຢ້ານ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມີສອນບົດຮຽນນີ້ໃຫ້ຈັດຕຽມສິ່ງຂອງສາມຢ່າງ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດ (ຕົວຢ່າງ: ໜ່ວຍກຸນແຈຊຶ່ງໝາຍເຖິງທີ່ເພິ່ງເຮືອງຄວາມປອດພັຍ, ຢາວິຕາມິນຊຶ່ງໝາຍເຖິງທີ່ເພິ່ງເຮືອງສຸຂະພາຍ, ແລະກ່ອງອອມສິນຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມປອດພັຍເຮືອງຊັບສົມບັດ). ເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຕັ້ງໄວ້ທ້າງໂຕະໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນ ແລະຖາມວ່າ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຄົນທັງຫລາຍໃນສັມມັນນີ້ ໄດ້ພາກັນຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດ ຊຶ່ງມີສາມຢ່າງທີ່ເຫັນຢູ່ນີ້ເປັນຕົວແທນ? ໃຫ້ເວລາຕອບ. ແນະນຳວ່າການຕຽມຕົວທຸກຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຜິດຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າເຮັດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ; ແລະເຕືອນວ່າທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ເພື່ອຕົວເອງກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງ ຖ້າຂາດການເຊື່ອຟ້າພຣະບັນຊາຂອງພຣະຄຣິດເຮືອງການຕຽມຕົວເພື່ອຈະໄດ້ພົບພຣະອົງ. ຖາມ: ພວກເຮົາຈະຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດຢ່າງໃດ? ອະທິບາຍວ່າການສຶກສາພຣະທັມໃນມື້ນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຕຽມຕົວເພື່ອອະນາຄົດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ກ່ອນມີຮຽນໃຫ້ໄປເບິ່ງຊີວິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮາບາກຸກ. ສັງເກດເບິ່ງວ່າໃນລູກາ 21:8-10 ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍວ່າຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອຈະຖືກຮັກສາໄວ້ບໍ່ໃຫ້ພົບກັບຄວາມລຳບາກ. ເລົ່າເຮືອງຊີວິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮາບາກຸກໃຫ້ນັກຮຽນຟັງແບບສັ້ນໆ, ແລະເວົ້າເຖິງຄຳຖາມທີ່

ທ່ານໄດ້ຖາມພຣະເຈົ້າໃນຄາວຖືກຄວາມລຳບາກໃນຊີວິດ. ຖາມ: ເມື່ອເບິ່ງຊີວິດຂອງຮາບາກຸກ, ມີຄວາມລຳບາກປະເພດໃດແດ່ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງສອບຖາມພຣະເຈົ້າ? ໃຫ້ເວລາຕອບ.

3. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍອະທິບາຍເລື່ອງກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກຍຶດຄອງ ແລະເລື່ອງພຣະວິຫານໄດ້ຖືກທຳລາຍໃນປີ ຄ. ສ 70. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສາມຄົນອ່ານ ລູກາ 13:34-35; ລູກາ 19: 41-44; ແລະ ລູກາ 21:20-24. ບອກວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງທຳນວາຍວ່າ ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກຍຶດຄອງ ແລະພຣະວິຫານຈະຖືກທຳລາຍ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງເນັ້ນເລື່ອງນີ້ກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ? ໃຫ້ເວລາຕອບແລ້ວອ່ານ ລູກາ 21:13. ເນັ້ນວ່າພຣະເຢຊູຊົງຈັດຕຽມພວກສາວິກເພື່ອຈະເປັນພຍານເມື່ອເວລານັ້ນໃກ້ຈະມາເຖິງ; ນອກນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະທານພຣະຄຳ ແລະສະຕິປັນຍາໃຫ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະສາມາດຍືນຕໍ່ສູ້ກັບອຸປັສັກ (ລູກາ 21: 14-15).
4. ນຳພາການສົນທະນາ “ຄຳຖາມ” ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້; ໝູນໃຈໃຫ້ທຸກຄົນຕອບຄຳຖາມເຫລົ່ານັ້ນໂດຍໃຊ້ “ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້” ເປັນຫຼັກ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

5. ເວົ້າວ່າ, ໃນຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານ ລູກາ 21:13-19 ອີກເທື່ອນຶ່ງ. ຖາມຕົວເອງວ່າ ເຮົາໄດ້ຫາໂອກາດເພື່ອເປັນພຍານເລື່ອງພຣະຄຣິດບໍ່? ໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາຕົວເອງວ່າ ເຮົາໄດ້ດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ບໍ່? ໃຫ້ເວລາພິຈາລະນາຕົວເອງແລ້ວຕອບຄຳຖາມສອງຂໍ້ນີ້.
6. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມໝັ້ນໃຈກັບອະນາຄົດ ແລະໃນການດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ? ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນມີສ່ວນຊ່ວຍທ່ານວິທີໃດໃນການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະອົງ? ໃຫ້ເວລາຕອບ; ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະຄຳ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ເຂົາຖາມພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ?

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ລູກາ 22:66--23:25
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ລູກາ 22:66--23:25
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້** ຊົງຕອບເຂົາວ່າຊົງເປັນກະສັດ ແລະເປັນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາຕ້ອງເຊື່ອຟັງ

ຄຳນຳ

ທ່ານປີລາດ, ກາຍຊາ ແລະກະສັດເຮໂຣດ ເປັນຜູ້ປົກຄອງຊາດຍິວທີ່ເປັນຜູ້ມີຕຳແໜ່ງສູງຂອງອຳນາດການປົກຄອງໃນພວກຜູ້ມີອຳນາດແຫ່ງຈັກກະພັດໂຣມໃນຂະນະທີ່ປົກຄອງທົ່ວປະເທດອິສະຣາເອນ, ສ່ວນພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ທີ່ເປັນຊາດຍິວມີອຳນາດໃນການປົກຄອງແລະລົງໂທດພວກຍິວ ມີອຳນາດໃນຂອບເຂດຈຳກັດ ເມື່ອມີຄະດີເຖິງຂັ້ນປະທານພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດສັ່ງປະທານນອກຈາກຈັກກະພັດໂຣມເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງນຳພຣະເຢຊູໄປຫາທ່ານທັງສາມ.

ທ່ານແມ່ນໃຜ? (ລູກາ 22:66--23:7)

1. ເລື່ອງຂອງຢູດາພາພວກທະຫານໄປຈັບພຣະເຢຊູເຮົາໄດ້ຍິນກັນເປັນປະຈຳ ແຕ່ເຮົາລືມຄິດໄປວ່ານັ້ນມັນເປັນຮູບພາບທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຈັບໂດຍຄຣິສຕຽນ, ຖືກຂ້າຍ້ອນຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ແມ່ນແລ້ວການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະອົງແມ່ນເພື່ອມະນຸດທັງປວງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕາຍເພື່ອພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ພຣະເຢຊູຖືກຈັບເອົາໄປຂ້າຄັ້ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະອົງເຮັດອັນໃດຜິດ ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຜິດແລະບາບຂອງພວກເຮົາເອງ. ສັງເກດຜູ້ທີ່ພາພວກທະຫານໄປຈັບພຣະເຢຊູກໍແມ່ນຢູດາ ອ້າຍຂອງພວກເຮົານັ້ນເອງ ແປວ່າຢູດາກໍເປັນຕົວແທນພວກເຮົາ.
2. ເຂົາພາພຣະເຢຊູໄປສານສູງສຸດ ແຊນຣິດຣິນ (Sanhedrin) ສານແຫ່ງນີ້ມີຄຸນນະສົມບັດຫລາຍຢ່າງ ແຕ່ຂໍ້ເວົ້າເປັນບາງຢ່າງເຊັ່ນ; ຕ້ອງມີອາຍຸ 21 ປີຂຶ້ນໄປ, ຕ້ອງເປັນສັນຊາດໂຣມ, ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍມີຄະດີ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ.
3. ສານຖາມພຣະເຢຊູວ່າ “ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດຈົ່ງບອກເຮົາເສັ້ງ” ຄຳວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຣມ ແຕ່ກ່ຽວພັນກັບຊາດຍິວເປັນຢ່າງຍິ່ງ.

ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ? (23:8-12).

ເຂົານຳພຣະເຊຊູຈາກເຮໂຣດລົງມາຫາປີລາດເພື່ອດຳເນີນຄະດີອີກແບບນຶ່ງ. ເຂົາໄດ້ຟ້ອງປີລາດວ່າ “ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄົນນີ້ກຳລັງຊັກຊວນຊົນຊາດຂອງເຮົາໃຫ້ເຮັດຜິດ ຄືທຳມະຊັບໃຫ້ເສີຍຊ່ວຍແກ່ກາຍຊາແລະຍັງເວົ້າວ່າຕົວເອງເປັນພຣະຄຣິດກະສັດອົງນຶ່ງ” (ຂໍ້ 2). ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອຄຳຟ້ອງຂອງເຂົາປະກອບດ້ວຍຂໍ້ກ່າວຫາສີ່ປະການນີ້;

1. ພຣະເຊຊູຊັກຊວນປະຊະຊົນໃຫ້ເຮັດຜິດທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຮັບບານ.
2. ພຣະເຊຊູຍົວະຍົງບໍ່ໃຫ້ເສັຽພາສີໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ ແມ່ນຜິດທາງກົດໝາຍອີກອັນນຶ່ງ.
3. ພຣະເຊຊູອ້າງວ່າເປັນພຣະຄຣິດນັ້ນ, ແມ່ນຜິດ ຕໍ່ຫລັກຄວາມເຊື່ອສາສນາຢິວ.
4. ພຣະເຊຊູອ້າງຕົນເອງເປັນກະສັດ, ແມ່ນຜິດຖານໂຄ່ນລົ້ມກະສັດອົງປັດຈຸບັນ.

ລາວບໍ່ເຮັດຜິດຫຍັງ (23:13-25).

ຄຳວ່າລາວບໍ່ຜິດຫຍັງເປັນຄຳກ່າວຕັດສິນຂອງປີລາດດັ່ງທີ່ເຫັນນີ້; “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ພາຄົນນີ້ມາຫາເຮົາຟ້ອງວ່າເປັນການຊັກຊວນຮາສດອນໃຫ້ຫລົງຜິດໄປ ແລະເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ສືບສວນຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ແລະບໍ່ເຫັນວ່າຄົນນີ້ມີຄວາມຜິດໃນຂໍ້ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຟ້ອງນັ້ນ ແລະເຮໂຣດກໍບໍ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດເໝືອນກັນ ພວກທ່ານໄດ້ສົ່ງຕົວຄົນນີ້ກັບມາຫາເຮົາອີກແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຊົງນຜູ້ນີ້ແລ້ວກໍປ່ອຍໄປ” (ຂໍ້ 14-16). ເປັນຄຳຕັດສິນທີ່ພວກປະໂຮທິດ ແລະອິສຣາເອນຮັບບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງປະທ້ວງຢ່າງໂວຍວາຍຈົນເຮັດໃຫ້ປີລາດຢ້ານຕໍ່ການຮ້ອງຂົ່ມຂູ່ນັ້ນ.

ໃນຂະນະທີ່ປີລາດກຳລັງຄິດຢູ່ນັ້ນເຂົາພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ “ຄົງໄວ້, ຄົງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ” ປີລາດຈຶ່ງຖາມວ່າ “ຄົງເຮັດຫຍັງ ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ? ເຮົາບໍ່ເຫັນວ່າມີຜິດອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະໃຫ້ຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຊົງນຜູ້ນີ້ແລ້ວກໍປ່ອຍໄປເສັຽ” (ຂໍ້ 21-22). ແຕ່ເຂົາບໍ່ຍອມຟັງສຽງຂອງປີລາດ ດ້ວຍເຫດນີ້ປີລາດຈຶ່ງຍອມຟັງສຽງຄຳຮ້ອງຂູ່ເຂັນຂອງເຂົາ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ແມ່ນພຣະເມຊີອາແທ້ບໍ່?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ລູກາ 24:13-35

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ລູກາ 23:26--24:53

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້

ຊົງຕອບເຂົາວ່າການຄົ້ນພຣະຊົນແມ່ນພຣະເມຊີອາ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງສຳແດງໃຫ້ເຮົາຮູ້ແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ພົບຄວາມຫວັງເມື່ອສາວົກທັງສອງສິນທະນາກັບພຣະອົງ

ຄຳນຳ

ເຮືອງທີ່ເຮົາກຳລັງສຶກສາກັນຢູ່ນີ້ມີແຕ່ລູກາບັນທຶກລາຍລະອຽດ ສ່ວນມາຣະໂກບັນທຶກສ່ວນນ້ອຍທີ່ສຸດໃນພຣະທັມມາຣະໂກ 16:12-13 ເທົ່ານັ້ນ. ລູກາບັນທຶກວ່າສາວົກສອງຄົນເດີນທາງກັບບ້ານອີງຕາມເນື້ອເຮືອງທີ່ລູກາບັນທຶກ, ສ່ວນມາຣະໂກບອກວ່າສາວົກທັງສອງເດີນທາງໄປບ້ານນອກ (ມາຣະໂກ 16:12). ບົດຮຽນວັນນີ້ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຮູ້ເພີ່ມວ່າແມ່ນສາວົກເດີນທາງໄປໃສ່ກັນແທ້. ຄວາມຈິງແລ້ວການເດີນໄປໃສ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ ແຕ່ຮູ້ໄວ້ກໍດີ ສ່ວນເປົ້າໝາຍນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູຊົງປາກົດ ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຄົ້ນພຣະຊົນ.

ມີແຕ່ຄຳຖາມ (ລູກາ 24:13-24)

ຄຳຖາມແຮກ ທີ່ຄົນທັງຫລາຍມັກຖາມກັນນັ້ນແມ່ນຂອງສາວົກທັງສອງວ່າ ແມ່ນໃຜແດ່? ຄຳຕອບເຫັນໃນຂໍ້ 18 ແມ່ນທ່ານ ກະໂລປາ, ສ່ວນອີກຜູ້ນຶ່ງນັ້ນພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກ ແຕ່ອີງຕາມ Comprehensive commentary (24:13 two of them— One was Cleopas (24:18), and the identity of the other remains mere conjecture. Marshall suggests that the second disciple was Cleopas's wife). ແລະເຫດຜົນອື່ນທີ່ຍັງຍືນວ່າທັງສອງແມ່ນຜົວເມັຍກັນ ເຂົາທັງສອງຢູ່ເຮືອນດຽວກັນໃນຂໍ້ 29 ກ່າວວ່າ "ເຊີນມາພັກເຊົາຢູ່ກັບເຮົາ". ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງສລຸບໄດ້ວ່າທັງສອງແມ່ນຜົວເມັຍເພາະຢູ່ເຮືອນດຽວກັນ.

ຄຳຖາມທີສອງ ແມ່ນຄົນສົນໃຈວ່າເປັນຫຍັງສາວົກຈຶ່ງເດີນທາງໄປໄປເອມາອູດ; ມາຣະໂກບອກວ່າ "ເດີນທາງໄປບ້ານນອກ" (ມາຣະໂກ 16:12). ສ່ວນລູກາບອກວ່າ "ເດີນທາງໄປບ້ານເອມາອູດ" (ລູກາ 24:13) ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບອກແຈ້ງວ່າເປັນບ້ານຂອງໃຜ ຈົນມາຮອດ ຂໍ້ 29-30 ຈຶ່ງເຫັນຫລັກຖານວ່າເປັນບ້ານຂອງເຂົາເອງ ໂດຍການເຊີນພຣະເຢຊູພັກເຊົາແລະກິນເຂົ້າກັບເຂົາທັງສອງໃນແລງວັນນັ້ນ. ມາເຖິງຕອນນີ້ພໍສລຸບໄດ້ວ່າສາວົກທັງສອງ ເປັນຜົວເມັຍກັນເດີນທາງກັບບ້ານຈາກງານສົບພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມໝົດຫວັງ ເພາະພວກ

ເຂົາຫວັງໃຈວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູຈະເປັນຜູ້ຊ່ອຍອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກການປົກຄອງຂອງຊາດໂຣມມັນ. ເຂົາຄິດວ່າເຂົາໝົດຫວັງເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງຄືນພຣະຊົນແລະຍ່າງໄປນຳເຂົາຢູ່. ຄວາມຫວັງຂອງຊາດຍິວ ຫວັງໃຈວ່າພຣະເຢຊູຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາພົ້ນຈາກການປົກຄອງແບບຜະເດັດການຂອງຈັກກະພັດໂຣມ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄວາມຫວັງເຂົາຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນຄື ຊົງຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບຶງໄພນະຣົກ ຫາກເຂົາຍອມຮັບເຊື່ອພຣະອົງ.

ຄຳຖາມທີສາມ ແມ່ນພຣະເຢຊູຖາມເຂົາວ່າ "ເມື່ອມາຕາມທາງພວກທ່ານໄດ້ໄຕ່ຖາມເລື່ອງອັນໃດກັນ" (ຂໍ້ 17). ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາລົມກັນເລື່ອງອັນໃດ ຊົງຖາມເຊັ່ນນັ້ນເພາະຢັງເຖິງຈິດໃຈຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາ.

ຄຳຖາມທີສີ່ ແມ່ນເຂົາຖາມພຣະເຢຊູວ່າ "ໃນບັນດາແຂກເມືອງທີ່ມາອາໄສຢູ່ໃກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມີແຕ່ທ່ານຜູ້ດຽວຫລືທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫດການເກີດຂຶ້ນທີ່ນັ້ນລະຫວ່າງວັນເຫລົ່ານີ້" (ຂໍ້ 18). ແປວ່າເລື່ອງໃຫຍ່ປານນີ້ທ່ານບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ່?

ຄຳຖາມທີຫ້າ ແມ່ນພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາຕື່ມອີກວ່າ "ເຫດການອັນໃດ" (ຂໍ້ 19). ຊົງຖາມເຊັ່ນນີ້ກໍເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍເລື່ອງທັງໝົດແກ່ເຂົາທັງສອງຕາມຫລັງ, ສ່ວນສາວົກທັງສອງກໍເລົ່າເລື່ອງຂອງພຣະອົງໃຫ້ພຣະອົງຟັງ (ຂໍ້ 20-24).

ຊອກຫາຄຳຕອບ (ລູກາ 24:25-27)

ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກກັບພຣະເຢຊູຄຣິດມາເທົ່າໃດກໍຕາມ ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມເຫລື້ອມໃສສັດທາຂອງພວກເຂົາມາຈົບລົງຕອນພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ດ້ວຍເຂົາຫວັງໃຈສເມີວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາ ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຂອງອິສຣາເອນ ເຂົາຍັງຊອກຫາຄຳຕອບຄືລໍຖ້າເບິ່ງຄຳສອນຂອງພຣະອົງເປັນຈິງໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນການຄືນຈາກຕາຍດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ກ່າວໄວ້.

ສາວົກທັງສອງໄດ້ເລົ່າເຫດການທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຕລອດເຖິງເລື່ອງພວກຜູ້ຍິງໄປຍັງອຸບໂມງ ບໍ່ເຫັນສົບຂອງພຣະເຢຊູ ເຂົາຈຶ່ງມີຄຳຖາມອັນໜ້າສົນໃຈວ່າ "ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຫວັງໃຈວ່າ ຈະແມ່ນທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຈະຊົງໄຖ່ອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ, ວັນນີ້ເປັນວັນຖ້ວນສາມ ຕັ້ງແຕ່ເຫດການເກີດຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 21). ແປວ່າ ແມ່ນເພິ່ນແທ້ບໍ່ຈະຊ່ອຍອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນ?

ຫວັງວ່າເພິ່ນຈະມາປາກົດ (ລູກາ 24: 28-35).

ໃນເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຕົວຮ່ວມເດີນທາງກັບເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ ອາດຈະເປັນເພາະເຂົາມີວເມົານຳແຕ່ບັນຫາເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູຮ່ວມເດີນທາງ, ເລື່ອງນີ້

ເປັນຮູບພາບວ່າເມື່ອເຮົາມີບັນຫາຊີວິດເຮົາກໍມີພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກັບເຮົາ ແຕ່ຫາກເຮົາມີເມົາຄິດນຳແຕ່ບັນຫາ ແລ້ວເຮົາກໍຈະບໍ່ເຫັນພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາເຊັ່ນກັນ. ໃນຂະນະທີ່ສິນທະນາກັນເປັນເວລາຍາວນານ ຈົນເຖິງບ້ານ ເຂົາໄດ້ເຊີນພຣະເຢຊູເຂົ້າພັກເຂົາທີ່ບ້ານຂອງເຂົາ (ຂໍ້ 28) ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຕົກລົງຈົນກວ່າເຂົາ ໜ່ວງໜ່ວງພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພັກຢູ່ກັບເຂົາ. ໃນຂະນະທີ່ພັກເຂົາຢູ່ກັບເຂົານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງຕົວໃຫ້ເຂົາຮູ້ ວ່າແມ່ນພຣະອົງ "ເມື່ອຊົງນັ່ງໂຕະຮ່ວມກັບເຂົາ ພຣະອົງຊົງຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ມາໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລ້ວທັກ ເຂົ້າຈີ່ຢື່ນໃຫ້ເຂົາ" (ຂໍ້ 30). "ຕາຂອງເຂົາທັງສອງກໍເປີດອອກ ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫາຍຈາກເຂົາໄປ" (ຂໍ້ 31). ພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຢ່າງໄປໂອ້ລົມໄປກັບເຂົາຈົນເຖິງບ້ານເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ອັນໃດເລີຍ ເຂົາມາຮູ້ເມື່ອຕອນພຣະອົງ ຊົງທັກເຂົ້າຈີ່ພີ້, ພວກອິສຣາເອນແລະຊາວໂລກນີ້ກໍາລັງລໍຖ້າພຣະເມຊີອາລົງມາ ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ລົງມາແລ້ວ ໃນນາມຊື່ເຢຊູ ໄດ້ມາໂອ້ລົມ, ໄດ້ຮ່ວມເດີນທາງແຫ່ງຊີວິດ, ໄດ້ຮ່ວມໂຕະກັບເຂົາ ຄືຮ່ວມກັບສາວົກທັງສອງ ແຕ່ໜ້າເສັຍດາຍໂລກນີ້ບໍ່ຮູ້ເຫັນ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄືສາວົກສອງຄົນນີ້. ແຕ່ເຮົາກໍຫວັງໃຈວ່າພຣະອົງຈະຊົງເປີດ ຕາຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ລໍຄອຍພຣະອົງຢູ່.

ເມື່ອພຣະເຢຊູເປີດຕາສາວົກທັງສອງແລ້ວເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ "ເມື່ອພຣະອົງຊົງເວົ້ານຳເຮົາຕາມທາງ ແລະ ໄດ້ຊົງອະທິບາຍພຣະຄຳພີໃຫ້ເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງເຮົາກໍຮ້ອນຮົນເໝືອນໄຟໃນເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຫລື? " (ຂໍ້ 32). ຫລືອາດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງໃນເວລານັ້ນ ແຕ່ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້? ແຕ່ໃນ ຂະນະທີ່ເຂົາຕົກຕະລົງກັນນັ້ນພວກເຂົາທັງສອງກໍບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າແຕ່ປະການໃດ ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຟ້າວເດີນທາງກັບຄືນ ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນຄືນນັ້ນ ເພື່ອຟ້າວໄປບອກຂ່າວດີແກ່ສາວົກສິບເອັດຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ຂໍ້ 33). ເຮົາສັງ ເກດເຫັນວ່າຄົນທີ່ຮູ້ເຫັນແລະເຂົ້າໃຈເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຈະບໍ່ອິດເມື່ອຍ ໃນການໄປບອກຂ່າວເຣື່ອງຂອງ ພຣະອົງແກ່ຜູ້ອື່ນ, ດັ່ງສາວົກສອງຄົນນີ້ຫາກໍມາຮອດບ້ານ ພໍຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈົງແລ້ວເຂົາບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າແຕ່ຢ່າງໃດ, ທັງສອງໄດ້ຟ້າວເດີນທາງກັບຄືນໄປບອກເຣື່ອງທັງໝົດ ໃຫ້ສາວົກທີ່ຮວມກັນຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ລໍຖ້າຟັງ ຂ່າວນີ້ຢູ່.

ໃນໂລກນີ້ມີຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຫລືບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງລໍ ຖ້າຟັງຂ່າວນີ້ຈາກຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຄ້າຍຄືສາວົກສິບເອັດຄົນລໍຖ້າຟັງຂ່າວດີທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ສາວົກທັງສອງຜົວ ເມັຍໄດ້ໄປບອກພວກເພິ່ນແລ້ວ, ເຮົາທັງຫລາຍເມື່ອກ່ອນກໍເປັນຄືສາວົກສອງຜົວເມັຍນີ້ແລ້ວ ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ ມາບັດນີ້ເຮົາເຂົ້າໃຈຄືສາວົກທັງສອງແລ້ວ, ພວກສາວົກທັງສອງບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າ ເຮົາເດ! ຍັງລໍຖ້າອັນໃດ? ເມື່ອໃດ ຈະໄປ? ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ໂລກກໍາລັງລໍຄອຍຟັງຈາກພວກເຮົາຢູ່.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ ຂ່າວດີສຳລັບທຸກຄົນ ບົດຮຽນເຮືອງຄຣິສຕັສ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 2:8-20
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 2:1-20
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຂ່າວນີ້ໄດ້ນຳຄວາມຊື່ນບານແກ່ທຸກຄົນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເມື່ອເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວດີນີ້ແລ້ວເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອນຳພາເຮົາໃຫ້ສັຣເສີນແລະເວົ້າຂ່າວນີ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ

ບົດນຳ

- ເປີດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍເຮືອງເທວະດາລົງມາປາກົດຕົວ ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະກຳເນີດຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດໃຫ້ພວກລ້ຽງແກະຟັງ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ ເຂົາກໍໄປເບິ່ງພຣະກຸມມານເຊຊູຕາມທີ່ເທວະດາໄດ້ບອກ ແລ້ວເຂົາກໍໄປບອກຂ່າວນີ້ແກ່ຜູ້ອື່ນໆອີກ.
- ກ່າວເຖິງປະກາດຕ່າງໆທີ່ໂບດຂອງທ່ານ ສົມມຸດວ່າທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດ ທ່ານຈຳຕ້ອງເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ທ່ານປະກາດນັ້ນ, ສົມມຸດວ່າທ່ານເປັນຜູ້ຟັງ ທ່ານໄດ້ຟັງດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ່? ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ?
- ກ່າວເຖິງມີລາງຄົນນັ່ງໃນໂບດດຽວກັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນເພິ່ນປະກາດຄືຜູ້ອື່ນໄດ້ຍິນ ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍິນ?

1. ສງາຣາສີຂອງຂ່າວປະເສີດ (2:8-12)

ແນ່ນອນຂ່າວປະເສີດສລຸບໄດ້ສາມປະການຄື;

- ການເກີດຂອງພຣະຜູ້ໂຖ່ ມີນາມຊື່ວ່າ ເຢຊູ.
- ການວາຍພຣະຊົນເພື່ອໂຖ່ ເພື່ອທົດແທນບາບຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ .
- ການຄືນພຣະຊົນ ຊົງເປັນຜົນແຮກ ແລະຊົງພິສູດວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ.

ເທວະດາໄດ້ປາກົດຕົວສິ່ງຂ່າວແກ່ພວກລ້ຽງແກະເຫລົ່ານີ້ ເວົ້າວ່າ “*ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະນີ້ແທລະ, ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມີອງທັງໝົດ. ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນອົງໜຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສຳລັບເຈົ້າທັງຫລາຍ. ອັນນີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມານຕົນໜຶ່ງຜ້າອ້ອມພັນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ.” (ຂໍ້ 10-12). ເທວະດາໄດ້ບອກຂ່າວນີ້ແກ່ພວກລ້ຽງແກະກ່ອນຜູ້ອື່ນໃດທັງໝົດ ມັນເປັນຮູບພາບວ່າ ຂ່າວປະເສີດ*

ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາເຖິງຄົນສາມັນຕໍ່າຕ້ອຍກ່ອນເຖິງພວກເຈົ້ານາຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດສະແດງຕົວວ່າຄົນມີຄວາມຮູ້ແລະພວກເຈົ້ານາຍນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງຮັກຫລາຍກວ່າ.

2. ເຊື້ອແລະຟັງຄວາມ (ລູກາ 2: 13-15)

ເມື່ອພວກລ້ຽງແກະໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງເທວະດາແລະຄໍາສັ່ງເສີນຂອງກອງທັບສວັນແລ້ວຈຶ່ງພາກັນຊັກຊວນ ເວົ້າວ່າ “ເຮົາພາກັນໄປເມືອງເບັດເລເຮັມເທາະໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ ເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງ ແຈ້ງແກ່ເຮົານັ້ນ” (ຂໍ້ 15). ມີສາມຢ່າງທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງຮຽນແບບພວກລ້ຽງແກະຄື;

1. ພວກເຂົາໄດ້ເຊື້ອຟັງ ແລະເຂົ້າໃຈຄໍາບອກເລົ່າຂອງເທວະດາ.
2. ເຂົາບໍ່ແມ່ນແຕ່ໄດ້ຍິນແລະເຂົ້າໃຈເທົ່ານັ້ນ ເຂົາຍັງພາກັນປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນ, ເພາະວ່າການໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງແລະເຂົ້າໃຈແລ້ວກໍບໍ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດອັນໃດຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມ.
3. ພວກເຂົາໄດ້ປະຊຽງແກະອັນໝາຍເຖິງຊັບສົມບັດຂອງເຂົາ ເພື່ອໄປຫາພຣະເຢຊູດີກວ່າ.

3. ຂ່າວເລົ່າລືອອກໄປຢ່າງອັດສະຈັນ (ລູກາ 2:16-20)

ຂ່າວປະເສີດໄປທຸກທິນທຸກແຫ່ງ ໄປເຖິງທຸກມຸມໂລກ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດປັກຫລັກຮົ່ວບໍ່ໃຫ້ຂ່າວປະເສີດເຂົ້າໄປໄດ້ ເພາະວ່າຂ່າວປະເສີດນັ້ນປະກອບໄປດ້ວຍຊີວິດແລະຮິດເດດ, ຄົມຍິ່ງກວ່າດາບສອງຄົມທຸກດວງ ແຫງຊອດເຖິງຈິດໃຈ ແລະວິນຍານຕລອດທັງຄໍກະດູກແລະໄຂໃນກະດູກຕິດຕໍ່ກັນ (ເຮັບເຮີ 4: 12) ແປວ່າຂ່າວປະເສີດປ່ຽນແປງຊີວິດຄົນທຸກຄົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຂ່າວປະເສີດເຂົ້າໃນໃຈຜູ້ໃດແລ້ວຊີວິດຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມປ່ຽນແປງຈາກຮ້າຍກາຍເປັນດີ ແລະລາວຈະຕ້ອງປ່າວປະກາດໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ ເພາະຂ່າວປະເສີດບັນດານໃຈໃຫ້ລາວເຮັດແນວນັ້ນ.

ພວກລ້ຽງແກະຊັກຊວນກັນໄປເມືອງເບັດເລເຮັມນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາລໍຖ້າຈົນຮຸ່ງແຈ້ງແຕ່ຢ່າງໃດພວກເຂົາຊັກຊວນກັນໄປທັນທີຫລັງຈາກເທວະກາບອກຂ່າວນີ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ “ເຂົາກໍຮີບໄປພົບມາຮີອາກັບໂຢເຊບ ແລະເຫັນພຣະກຸມມານນັ້ນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ” (ຂໍ້ 16). ດ້ວຍວ່າພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເຊື້ອຟັງຄໍາເທວະດາບອກເລົ່າ ເຂົາຈຶ່ງເຫັນກຸມມານນ້ອຍເຢຊູດ້ວຍສາຍຕາຂອງເຂົາ ແລະເມື່ອເຂົາເຫັນແລ້ວດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວດີນີ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ “ເມື່ອເຂົາໄດ້ທັນແລ້ວກໍເລົ່າເຮື່ອງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນເຖິງພຣະກຸມມານນັ້ນ” (ຂໍ້ 16). ແປວ່າພວກລ້ຽງແກະໄດ້ຍິນ, ໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌